

Alelie Coronel-Camitanová
(Podle skutečné události)

Tento příběh se odehrál na Filipínách.

Když Marius přicházel ke svému domu, slyšel, jak si uvnitř povídají lidé. Nakoukl oknem.

Zajímalo by mě, kdo tu je, přemýšlel. Jeho maminka žila kvůli práci v jiné zemi, takže obvykle byl doma pouze on a lola (babička).

Otevřel dveře. Byli tam všichni jeho kamarádi!

„Překvapení!“ zvolali.

„Chtěli jsme oslavit tvůj úspěch a medaili, kterou jsi získal na turnaji v taekwondu,“ řekl Jose, Mariův nejlepší kamarád.

„Jsem na tebe moc hrdá.“ Lola Maria pevně objala. „Volá ti maminka! Jsem si jistá, že si bude chtít vyslechnout vše o tom, jak jsi získal medaili.“

Marius si poté, co dohodovil s maminkou, užil oslavu

s kamarády. Bavili se povídáním a jedením lolina dobrého jídla.

„Nechceš jít se mnou zítra na bowling?“ zeptal se Jose při odchodu.

„Jasně!“ odpověděl Marius.

Ten večer pronesl Marius před spaním modlitbu. „Nebeský Otče, děkuji Ti, že jsi mi dal tak dobré kamarády a rodinu. Požehnej prosím mamince, zatímco je tak daleko. A požehnej mi prosím, abych si zítra s Josem užil bowling.“

Marius se ale následující den na bowling nedostal. Přišla totiž velká bouře a všichni museli zůstat doma. Marius seděl doma a naslouchal, jak děšť bubnuje do střechy. Přál si vidět Joseho.

Pršelo tři dny. Voda zaplavila ulice. A zaplavila i několik domů v Mariově sousedství.

Později zastihl Marius lolu v kuchyni. Vařila něco voňavého.

„Co to vaříš?“ zeptal se.

„Připravuji jídlo pro několik rodin z našeho sboru,“ odpověděla. „Jejich domy zaplavila voda, a tak mě biskup požádal o pomoc.“

Marius pomyslel na Joseho. „Můžeme připravit jídlo pro Joseho rodinu? Možná také potřebují pomoc.“

„To je výborný nápad,“ řekla lola.

Marius připravil pro Joseho a jeho rodinu rýži a volská oka. Poté lola pomohl jídlo zabalit.

Konečně přestalo pršet. Marius a lola se brodili ulicemi, aby jídlo roznesli. Voda sahala Mariovi po kolena!

Našli Joseho a jeho rodinu, jak stojí před svým domem. Jose plakal.

Marius svého kamaráda objal. „Je mi líto, že máte zatopený dům,“ řekl. „Ježíš vás má rád! A my taky.“

Marius a Jose spolu pomáhali vyčistit zablácené věci z Joseho domu. Marius si během práce zpíval „Já Boží dítě jsem“. Když si udělali přestávku, Marius dal Josemu jídlo, které mu připravil.

„Díky, že naší rodině pomáháte,“ řekl Jose. „A děkuju za jídlo! Je výborné.“

„Rádo se stalo,“ odpověděl Marius.

„Myslíš, že bys mi mohl říct něco víc o Ježíšovi? A o té písničce, kterou si zpíváš?“

„Jasně!“ řekl Marius. „Chtěl bys se mnou jít v neděli na shromáždění? Tam se o Ježíšovi učím. A můžeme si spolu i zazpívat.“

„Dobře,“ řekl Jose.

Marius měl hřejivý pocit. Byl rád, že mohl Josemu a jeho rodině pomoci. A byl šťastný, že se mohl podělit i o evangelium. ●

ZAPLAVENÍ LÁSKOU

